

Abstrakt v českém jazyce:

Práce sleduje způsob, jakým byli v soudobých narativních pramenech zobrazováni a popisováni nájezdníci sužující Evropu v 9. a 10. století. Analýzou jednotlivých pramenů dochází postupně k zformování pohledu tehdejších autorů na vikinské, maďarské a arabské nájezdníky a následně na obraz nájezdníků jako na jeden celek, neboť obraz všech tří skupin je z velké části shodný. Práce klade důraz na to, co o nich zkoumané prameny explicitně i nevědomky říkají, ale zároveň také na to, co neříkají, či zamlčují. Mezi těmito prameny jsou zastoupeny téměř všechny literární formy, které během těchto dvou století popisovaly řádění nájezdníků, od kronik a análů, až po životopisy a dopisy. Díky rozsáhlosti působení útočících národů jsou také použity prameny z různých geografických a kulturních oblastí Evropy a lze sledovat rozdíly mezi nimi.

Snahou většiny autorů je obraz barbarského, jinověrného násilníka se zálibou v plenění, zabíjení, nedodržování smluv a podobně. Navíc velmi často zlehčují nebo vůbec nezmiňují jejich vojenské úspěchy. Z textů ale také vyvstávají i jiné aspekty, jako velká vojenská zdatnost a snaha usídlit se. Obraz je to tedy velmi komplexní a obsáhlý.